

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

39. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Cerro, Civitaten.
Presbyteratus. Lunae 3. Iunii 1645.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

mente VIII. vt in specie de regalis reuocatoriis emanatis à Sixto V. est decis. *Toletana Beneficij de Vallecas* 20. *Novembrii 1592. coram Gypso, & Mediolanen. dismembrationis* 16. *Novembrii 1594. coram Orano, relata per Garz. de benef. d. part. 12. c. 1. n. 284. & 285.* Ideo vnio perinde est ac si non emanasset *Cauat. dec. 403. ante n. 1. Rota dec. 360. n. 3. & dec. 27. n. 2. p. 3. rec. et.* & in fortioribus terminis, quod vnio, etiam si habeat clausulas amplissimas, & prelatiuas, & derogatorias ad futuras regulas, quod adhuc per istas subsecutas ante effectuationem censetur reuocata, fuit decisum in *Toletana Capellania*, 23. *Ianuar. 1608. coram S. D. N. Innocent. tunc Sacre Rote Auditore.*

10. Prædictamque conclusionem dicebant Domini procedere etiam, quod vnio sit facta pro augmento Diuini cultus, seu ampliacione dotis, aut menie Capitularis, quia nõ cõsetur facta ex causa necessaria, dñ Capitulum per prius etiam abque d. vnione se sustentauerat, & ideo cadit sub regulis reuocatoriis, vt pluribus relatis firmat *Add. ad Greg. XV. dec. 419. n. 6. vers. verum hoc debet intelligi. Gonz. ad regulam 8. Cancellaria, gl. 5. §. 7. n. 53. vers. Ceterum cum hodie. Rot. in supra allegatis, dec. Toletana Beneficij* 20. *Nov. 1593. coram Gypso, & Toletana Capellania* 27. *Ianuarij 1608. & 18. Iun. 1610. coram Sanctiss. D. N. & fuit dictu in Valentina subsidij* 14. *Martij 1616. coram eodem Sanctissimo, & in aliis, quas refert & sequitur Cauat. dict. decis. 403. per tot. & Add. ad Buratt. dec. 734. n. 3.*

11. Et consequenter Capitulum, quatenus nicitur dicta vnio reuocata, & titulo redacto ad non titulum, non est legitimus contradicitor ad impediendam immisionem Ludouico p̄uiso Apostolico, vt est text. in *c. si a sede de preb. in 6. Put. dec. 120. lib. 1. in correct. cum aliis per Angel. de Legit. contradicitor. q. 15. art. 5. n. 158. & seq. per Rot. in Elnen. Beneficij Sancti Saluatoris* 16. *Decembrii 1602. coram Penia, & Capitaq. dec. 348. n. 4. p. 2.*

12. Nec eadem vnio visa fuit validari possessione, quia immisio est debita Ludouico, non solum vt exhibenti gratiam iustificatam, *c. si Capitulo, de prebend. in 6. cum aliis in princip. Aegat.* Verum etiam vt habenti gratiosam subrogationem ad ius dicti Ioann. Angeli vitimã defuncti, *Gonz. ad reg. 8. §. 7. proom. n. 212. Gregor. dec. 570. n. 1. Seraph. dec. 1426. n. 2. Cauat. dec. 450. dec. 438. verobique n. 1. Buratt. dec. 409. eodem num. cum aliis in proposito cumulatis in Gadican. beneficio. um 11. Martij 1644. §. verum etiam subrogationis coram R. P. D. Melitio.* Et ita fuit decisum vna tantum parte informanti.

DECISIO XXXIX.

Sacre Rote Roman. coram R. P. D. Cerro.

In causa Ciuitaten. Presbyteratus.

Luna 3. Iulij 1645.

§. 1. **C**um vacante per obitum Michaëlis Angeli P̄omptæ Archipresbyteratus Ciuitaten. fuisset à Sede Apostolica de eo prouisus Antonius Vlai, & instrumentalem possessionem eiusdem accepisset, vigore mandati de immitendo obrẽti ab Exequutore Apostolico, ad impediendam dictæ possessionis effectum Reuerendiss. D. Episcopus Ciuitaten. & Ampurien. præ tendens Archipresbyteratum & huiusmodi fuisset Apostolica auctoritate vnium suæ mensæ, tam suo proprio nomine, quam etiam Capituli Ampurien. impetrauit commissionem super iactationibus, & mantutione mihi directam qua in actis præsentata, fuit citatus ad dicendum contra prædictus Antonius, qui ad docendum de suo bono iure produxit suã prouisionem, & instrumentum adeptæ possessionis. Quapropter ad eius instantiam dubitauit. An ipsi esset dādū de manu. Quod affirmatiuè fuit resolutu die 24. Martij præsetis anni, nõ obstant. quod Episcopus informare noluerit sub prætextu defectus mandati Procure.

2. In hoc statu Capitulum, & Canonici Ampurien. obtinuerunt aliã commissionem pariter mihi directam super iactationibus, & mantutione, & super nullitate d. Prouisionis Antonij, sub eodem prætextu, quod idem Archipresbyteratus fuisset ab Episcopo vnitus Capitu-

lo, & institerunt pro admissione iurũ, & articuloꝝ, quæ cum pro parte Antonij protestaretur non esse ad dictores, cõsulta à me Rota in relationibus memoratis, DD. ne propositio causæ lögus protaheretur voluerat, vt reproponerem dubium iam resolutum, quodq; tam hodie propositio, informantibus tantum Canonice, licet noua audientia principaliter esset concessa ad instantiã D. Episcopi, qui prius erat in causã, DD. Reuerit in dehis eo præcipue fudameto, quod cũ hic Archipresbyteratus sit prima dignitas post Põstificalem, vt aperte deducitur ex literis Prouisionis Pauli IV in persona dicti Michaëlis Angeli præp̄ta; & S. D. N. Innoc. X. in persona Antonij, in quibus maior dignitas post Pontificalem enunciat, ibi, Archipresbyteratus prædictum qui inibi dignitas post Põstificalem maior existit. Sum. Antonij primæ positionis n. 2. & 3. cadit sub reuocatione Regule tertie, hodie quartæ, vt aduertit *Garz. de benef. p. 1. c. 1. n. 268. & 270.* quæ cum habeat decretu irritans, inficit omnẽ titulu, & possessionẽ, quantum Decretum non fuerit appositu super certo corpore Beneficij, sed per via legis generalis emanauerit dñ prout hic reuocatio est clara, & euident, vt optime explicando dixit *Rot. coram me. Coccino dec. 511. n. 3. & dec. 480. n. 3. & 5. p. 1. rec. & in Leod. Benef. 22. Maij 1643. coram R. P. D. meo Bichio.* Aded vt propterea licet possessio Capituli esset anterior (quod hucvique probatum non fuit) cum tamen ei resister decretum irritans, tamquam infeda, & nullius momenti haberet pro vacua, & per consequens possessio Antonij licet instrumentalis, & posterior esset mantuenibilis, vt bene aduertit *Rot. a. dec. 511. n. 4. coram me. Coccino, & in d. Leodien. benef. & nouissime dictu fuit in Mediolanen. Cimiliarcatus* 15. *Maij præteritij coram R. P. D. meo Perringerio. vers. nõ igitur obstat.*

3. Nec obstat primò, quod etiam beneficia reuerentia Episcopus vnire possit. Quia præter quod etiam in casibus in quibus reuocatio non impedit vnionem, adhuc tamen suspendit illius effectum, pro toto tempore quod durat prouisio Apostolica, vt dixit *Rot. dec. 4. n. 1. & 2. & dec. 6. de rebus Ecclesie non alienandis, in amissioni.* Vbi quod vnio habeat tantum effectum cessante reuocatione. Conclusio non procedit in reuocatione perpetua, qualis est illa Regule quartæ reuocantis Dignitates maiores post Pontificalem, stante enim reuocatione perpetua, Beneficia vniri non possunt, vt bene explicat *Garz. de benef. p. 1. c. 2. de vnion. n. 92. & 93.*

4. Minus obstat secundo, quod possessio huius Archipresbyteratus non fuerit ab Antonio capitulariter capta, quia cũ de iure communi dignitates non sint de Capitulo, nisi in illarũ erectione exprimatũ concessio Stalli in Choro, & vocis in Capitulo. *Ant. coram Card. Seraph. dec. n. 1. & in Gerund. Capellania* 17. *Ian. 1645. coram R. P. D. meo Bichio,* sufficit possessio adeptæ manu Exequutoris in literis Apostolicis deputati, etiam si capitulariter capta non fuit, vt aliis relatis fuit dictu in *Treuer. Archidiaconatus* 13. *Iunij 1644. coram meo in Gerund. Capellania sup. cit.* Contra hæc verò decisiones relata postremò in *Valu. Canoniar. 30. Maij 1644. coram Emin. D. Card. Coccino* loquuntur de possessione Canonice capta per Canonicos, qui soli Capitulum constituunt, *Gemin. in comandatum de preb. in 6. Abbas cap. scriptum n. 4. de elect. Card. Canal. dec. 57. n. 2. & 3.*

5. Prout etiam non releuat, quod in litteris præsentate vnionis hic Archipresbyteratus appelletur simplex beneficium, & nõ dignitas, quia præter quod subditur, quod antiquitus vocari solebat Archipresbyteratus, ibi, *Che anticamente soleua disti. Arcipresbitero di Terra noua.* Placuit DD. responsio, quod aut est vnũ & idem, & cum sit prima Dignitas, intrat clara reuocatio Regule quartæ, vt supra dictum est. Aut non est idem, vt præ tendit Capitulum, & tunc exceptio vnionis vnitus Beneficij non potest impedire mantutionem Prouisio Apostolice de altero beneficio directo. Cetera pro parte Capituli adducta non indigent responsione. Et

Et ita informatibus etiam Canonicis fuit resolutum.

DECISIO XL.

Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Gbiflerio.
In causa Colonien. Optionis.

Luna 5. Julij 1645.

§. 1. **T**Am mandatum de manutendo, etiam relaxatum à Decano Colonien. in executionem litterarum Apostolicarum mandati de subrogando, quam illius executio, cum præcesserint post inhibitionem Rotalem, ex quo non obstante citatione cum inhibitione Rotali præsentata Gerardo sub die vltima Ianuarij, & 2. Februarij 1645. fuit relaxatum mandatum sub die 18. Februarij, & possessio capta sub die 23. eiusdem, vti attentata sunt reuocanda, c. non solum in fine, & c. Romana, §. quod si obicitur, de appell. in sexto, Rot. dec. 51. de appell. in nonis, ex regula, quod inhibitiō Rotalis, siue iusta est timenda, vt pluries dixit Rot. coram Burat. dec. 181. n. 1. & 2. coram eodem dec. 909. n. 1. coram bon. mem. Prouano in A. sina laudi 19. Decēb. 1625. coram bon. mem. Melino in Romana deuolutionis domus 3. Iulij 1618. & alibi sapius, cum non sint partes iudicis inferioris cognoscere, an inhibitiō intret, necne.

2. Nec facit, quod dictum mandatum de immittendo fuerit relaxatum in executionem litterarum Apostolicarum vigore mandati de subrogando, quia in indiuiduo, possessionem captam à gratiosè subrogato post inhibitionem Rotalem esse attentatam firmavit Rot. in Toletana Parochialis 26. Iun. 1609. coram Sanctiss. D. N. confirmata coram bon. mem. Remboldor. inter recentiores pari. 4. dec. 620. n. 1. vbi n. 3. & 4. ponderatur, quod licet executor datus in litteris subrogationis non potuisset denegare subrogato illarum executionem, absque censuram incurru, subrogatus ipse debuit abstinere, flante Rotali inhibitione, & propterea citra vitium attentatorū Gherardus nō poterat accipere possessionem, postquā præsentata fuerat personaliter inhibitiō Rotalis.

3. Et etiam attentata dicta possessio ex alio capite, cum fuerit capta infra decem dies, nempe sub die 23. Februarij, & sic intra tempora ad appellandum, quia Decanus Colonien. non erat merus, sed mixtus executor, propter clausulas, dummodo alteri non sit ius quaesitū, & amoro quolibet illicito detentore, in litteris Apostolicis apponitis, & consequenter tenebatur assumere officium iudicis, & citare Canonicos, & Capitulum, & ab eius sententia dabatur appellatio, & ideo possessio capta in vim mandati de immittendo intra terminum ad appellandū, est nulla, & attentata, vt sapius fuit dictum in Rota, & præsertim cum Seraph. dec. 1045. coram sanct. mem. Gregor. XV. dec. 91. per tot. dum aliis allegatis per Addentes ad dec. 413. nu. 4. coram eodem. Deducta ab informantibus pro Gherardo non sunt habenda in consideratione, & in omnem casum supradicta attentata, quatenus non essent reuocanda ad instantiam Canonicorum, & Capituli, sunt tamen reuocanda officio iudicis, ob spretum iurisdictionis Rotalis, cuius maiestas fuit lesa, cum supradicta emanauerint post inhibitionem Rotalem, personaliter præsentatam Gherardo, vt aliis omisiss, quæ regulariter ad hoc propositum allegantur, firmavit Rota in Messan. Decanatus 15. Februarij 1645. coram me. Et ita vtraque, &c.

DECISIO XLI.

Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Curiado.
In causa Papien. Beneficij Pro Illustri & R.
D. Augustino Amedæo Buronio.
Contra R. D. Ioannem Petrum Tascam.

Luna 20. Nouembrijs 1645.

§. 1. **V**acante beneficio simplici in Parochiali Ecclesia S. Mariæ, & S. Valentini loci Rosafchi Tom. VIII.

Papien. Diocesis per obitum Ioseph. Buccini, de mense Aprilis fuit ad illud præsentatus à maiori parte Patronorum Laicorum Augustinus Amedæus, quō successiue litteras Apostolicas Vicario Episcopi Nouarien. directas obtinuit, quibus iniungebatur eidem, quod iustificato in primis, & ante omnia coram ipso d. Iure patronatus ex fundatione, vel dotatione ac ipsius Augustini idoneitate comperita præfatum beneficium auctoritate Apostolica illi conferret, & assignaret; mox Bartholomæus Ottina d. beneficium tanquam vacans in mense referuato, impetrauit, ac eius possessionem assumptus fuit, & subinde causam iactationis, & iactationis bonæ memor. Coecin. committi obtinuit contra præfatum Augustinum, quæ illi fuit personaliter intimata cum citatione, & inhibitione, iisque subinde reproductis detectus fuit eo instante processus per contradictas de anno 1640. Quibus peractis dict. Bartholomæus ex humanis decessit, Indèque orta controuersia inter Augustinum instantem pro subrogatione in ius, ac possessionem defuncti colligantis vigore Regul. Cancell. S. D. N. 29. de subrogand. Collig. & Ioann. Petrum Tascam nouam eiusdem beneficij prouisionem petentem, hodie propositi Dubium ab Eminenti. D. meo Cardin. Pro datario transmissum. An Augustino sit danda subrogatio: & Domini responderunt affirmatiue.

2. Siquidem Clericatus d. Augustini probatur ex litteris parentibus Ordinarij, vt not. in c. 1. de Cleric. Peregr. & in c. post cessionem de Prob. Rot. penes Pub. dec. 114. num. 5. lib. 2. & Cas. de Grass. dec. vnic. num. 5. & seq. de presump. bon. mem. Card. Seraph. Dec. 713. sub n. 1. bon. mem. Card. Canaler. dec. 483. n. 2. vers. Clericatus enim, & c. & Reuerendiss. Vigelien. dec. 430. num. 2. ac in Recen. dec. 321. num. 5. vers. Clericatus, & c. pari. 1. & in Messan. Archipresbyter. 19. Aprilis 1641. coram R. P. D. meo Cervo. in §. Clericatus autem & in Gerunden. Priorat. 27. Iulij 1644. coram R. P. D. meo Bichio in §. Clericatus, Idoneitas verò illius ex Relatione DD. examinatorum in Vrbe, Rot. penes bon. mem. Bur. dec. 613. num. 6. ver. qua relatio & in recen. dec. 187. n. 1. vers. Clericatus, & idoneitas, & c. p. 6. Obitus autem Bartholomæi in possessione d. beneficij ex confessione vtriusque partis in earum supplicationibus ad locum præc. in C. de liberal. caus. Card. Canaler. dec. 483. sub n. 2. vers. obitus & c. & penes Burat. dec. 300. in vers. quimō & c. vbi Ad. den. referunt concordantes, & dec. 607. sub n. 20. vers. Tum quia hoc, & c. pari. 5. recent.

Lis demum supra relata inter eos vigens ex ipsis actis, & processu coram præfato bon. mem. Coecin. in præsentia exhibitis, ex quibus vtrique probatur litis pendencia inter prædictos, quia non solum fuit obiecta commissio, sed eius vigore citatio, ac inhibitiō contra Augustinum personaliter executi, & deinde reproducta, cap. proposuisti, ex. de foro competent. cap. g. a. rum, de offic. delega. Clement. 2. vt lite pendens. & in his terminis respondit, Rot. in Gerunden. Canonicar. 14. Maij 1601. penes S. mem. Gregor. dec. 27. n. 2. vers. de lite enim, & c. & in Rom. Capellan. 15. Maij 1626. penes Burat. dec. 927. n. 1. vers. ex quas, & c. vbi quod Rota semper fuit huius sententiæ, ac dec. 321. n. 2. vers. de lite, & c. pari. 1. dec. 454. num. 7. vers. Presbyteratus, & c. art. 2. & dec. 507. n. 6. vers. cum alias, & c. pari. 1. recent. & in dd. Messanen. & Gerunden. & rursum in eadem Messanen. Archipresbyteratus 19. Ianuarij 1643. coram Reuerendiss. Domino meo Decano in §. iustificatio autem.

3. Quibus concurrentibus subrogatio conceditur Colliganti superstiti vigore dictæ Regulæ 29. nā propter novos aduersarios litigia protogari contingat, & ex litium diuturnitate Ecclesiarum, ac beneficiorum detrimenta proueniant, contra text. in cap. 1. & 2. vt lite pendens. in 6. & late comprobant ad eandem Regul. Sarnens. quæst. 1. §. Ita tamen, vers. non tamen videtur honestum